

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/85/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2624010687
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2624010687.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Juraja Dziaka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 0T/62/2024-259 zo dňa 05.05.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.01.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 0T/62/2024-259 zo dňa 05.05.2025 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C. XX, D., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

dňa 28.07.2024 v čase o 01.21 hod. v meste Holíč po ceste č. I. triedy číslo 51, ul. Štúrova, viedol osobné motorové vozidlo Škoda Octavia, EČ: E., pričom vozidlo viedol i napriek tomu, že mu bol Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 0T/411/2023 zo dňa 03.10.2023 s nadobudnutím právoplatnosti dňa 12.10.2023 uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov, Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/78/2023 zo dňa 22.01.2024 s nadobudnutím právoplatnosti dňa 24.02.2024 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 12 mesiacov, rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom v Skalici pod číslom ORPZ-SI-OPDPI-2023/003252, zo dňa 09.08.2023, právoplatným dňa 14.09.2023 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov, ktorý mu začal plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti, rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom v Malackách pod číslom ORP-P-223/MA-ODI2-2023, zo dňa 19.07.2023, právoplatným dňa 25.10.2023 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov, rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom v Skalici pod číslom ORPZ-SI-OPDPI-2023/003922, zo dňa 10.10.2023, právoplatným dňa 02.11.2023 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestného zákona“), s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2

Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v cestnej premávke vo výmere 2 (dva) roky.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 259-261.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, ktoré následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu na č.l. 266.

Obžalovaný v odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu uviedol, že aktuálne je trestne stíhaný pre iné závažnejšie veci, kde trest v tomto konaní by bol následne rušený pri rozhodnutí pre prípad uznania viny v danom konaní, a preto navrhol alternatívne pre neúčelnosť v tejto veci trestné konanie zastaviť alebo ju spojiť s vyššie uvedenou vecou.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 13.01.2026 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu. Obhajca obžalovaného zotrval na podanom odvolaní, dôvody odvolania nežiadal zmeniť ani doplniť. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov na obžalovaného a príslušnými lustráciami na osobu obžalovaného. Strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému spisovému materiálu. Zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného odkázal na písomné dôvody odvolania, obžalovaný má uložených viacero trestov, v súčasnosti je vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na to, že pri obzvlášť závažnom zločine mu bol uložený podmienený trest, navrhol zastaviť trestné stíhanie. Obžalovaný je v súčasnosti stíhaný pre zločin usmrtenia, kde očakáva prísnejší trest, toto konanie tak považuje za nadbytočné. Obžalovaný uviedol, že si uvedomuje svoje chyby, najviac trpí jeho rodina, vnučka. Pridržiaval sa návrhu svojho obhajcu a požiadal o upustenie od potrestania.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd jasne, zrozumiteľne a zákonne súladným spôsobom presvedčivo vysvetlil svoje úvahy o uložení trestu, primeranosti uloženého trestu, jeho zákonnosti a spravodlivosti vzhľadom na okolnosti prípadu a osobné pomery obžalovaného, ktorý spáchal trestný čin ako špeciálny recidivista. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na konštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2025 učinil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

Vzhľadom na vyhlásenie o vine obžalovaného na hlavnom pojednávaní, bol skutok bez námietok obžalovaného správne právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, skutok spáchal obžalovaný ako trestne zodpovedný páchatel'. Pri ukladaní trestu správne okresný súd vychádzal z trestnej sadzby 0-2 roky, za súčasného zohľadnenia

jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Ani odvolací súd v predmetnej veci neidentifikoval súbeh trestnej činnosti, keďže skutok v tejto trestnej veci obžalovaný spáchal dňa 28.07.2024, pričom v trestnej veci Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/71/2024 obžalovaný spáchal skutok dňa 22.07.2024, pričom trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 25.07.2024, a teda ešte pred spáchaním skutku v tejto trestnej veci. Skutok v tejto trestnej veci tak obžalovaný nespáchal skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin (doručený trestný rozkaz), doručením trestného rozkazu vo veci Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/71/2024 prerušil súbeh trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu bol potom správny záver okresného súdu o ukladaní samostatného trestu.

Pokiaľ ide o samotný trest, odvolací súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Len dôsledné a dôkladné poznanie vecí a všetkých okolností prípadu umožňuje, aby súd v zmysle zásad voľného uváženia, objektívnosti a diferencovanosti rozhodol o spravodlivej výmere konkrétneho trestu. Pri hodnotení jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomnej súvislosti sa uplatňujú predovšetkým analytické a syntetické metódy poznávania, indukcia i dedukcia, ako aj metódy formálnej i dialektickej logiky, ale aj ďalšie bežné metódy poznávania, aby ich výsledkom mohlo byť spravodlivé, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé rozhodnutie.

Osobu páchatelia je potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatelia si súd vytvára, či už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatelia. Možnosť nápravy páchatelia konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatelia na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom. Záver súdu o možnosti nápravy páchatelia musí byť pritom vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje, záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov je nutné vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4To/6/2018 zo dňa 1.10.2019)

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napr. spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatelia, pomery páchatelia (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatelia a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy.

Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste. Takýmto postupom sa správal aj okresný súd pri rozhodovaní o tom, aký druh trestu a v akej výmere by bol s ohľadom na všetky okolnosti spáchanej trestnej činnosti ale aj osobitosti obžalovaného ako páchatelia pre obžalovaného spravodlivé.

Zohľadňujúc všetky okolnosti spáchaného trestného činu, a najmä osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť a jeho doterajší život, nebolo možné obžalovanému ukladať miernejší trest. V osobe obžalovaného možno vzhliadnuť recidivistu, ktorý sa opakovane, a to už v krátkom čase po predchádzajúcom odsúdení dopúšťa ďalšej trestnej činnosti, rôzneho charakteru. Prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia sa dopustil opakovane, ani v jednom prípade odsúdenia pre tento trestný čin nerespektoval zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Motorové vozidlo viedol s vedomím porušenia autoritatívneho rozhodnutia súdu (a aj správneho orgánu), a ani hrozba premeny trestu mu nezabránila v páchaní skutku. Skutok v tejto trestnej veci spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v iných dvoch trestných veciach (v podstate hneď po právoplatnom odsúdení a uložení zákazu činnosti viesť motorové vozidlá si sadol za volant a motorové vozidlo bez zábran viedol). Niet dôvodu veriť len formálnemu oľutovaniu skutku a prísľubu vedenia riadneho života zo strany obžalovaného,

nakoľko preukázať účinnú, nielen deklarovanú nápravu už mal, súd mu túto možnosť dal, pričom sám obžalovaný sa rozhodol, že trestnú činnosť bude páchať ďalej. Pokiaľ obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu poukazuje na akúsi neúčelnosť ukladania trestu v tejto trestnej veci, vzhľadom na to, že v inom konaní mu hrozí vyšší trest, túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú. Práve naopak, vzhľadom na citeľnú recidívu by mal obžalovaný pocítiť následky nerešpektovania zákonných noriem, a za porušenie zákona by mal nasledovať trest, pričom o inom ako nepodmienečnom treste odňatia slobody, ktorým bude obžalovaný na určitý čas izolovaný od spoločnosti, nebolo možno uvažovať. Navyiac odvolací súd rešpektujúc prezumpciu neviny nemohol prihliadať na neskončené trestné konanie vedené voči obžalovanému.

Na druhu a výmere trestu nemení nič ani skutočnosť, že obžalovaný bol v inej trestnej veci (Okresného súdu Nitra sp. zn. 5Tk/1/2023) odsúdený na podmienený trest odňatia slobody, a to za obzvlášť závažný zločin, a teda konanie typovo závažnejšie. Upustenie od potrestania je totiž možné len v prípade prečinov, čo v predmetnej veci splnené bolo, avšak len v prípade, že vzhľadom na doterajší život obžalovaného možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu. Uvedené však v prípade obžalovaného, aj vzhľadom na vyššie uvedené, splnené nebolo, preto nebolo možné mu od potrestania upustiť v zmysle citovaného ustanovenia. Doterajší život obžalovaného totižto nasvedčuje o úplnom opaku, a to pochybnosti o tom, do akej miery sa na slobode dokáže začleniť do spoločnosti bezúhonným spôsobom, kedy sa vyvaruje páchania trestnej činnosti. Pokiaľ ide o navrhované zastavenie trestného stíhania, v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v predmetnej veci jedná obhajoba neuviedla konkrétny dôvod pre zastavenie trestného stíhania, pričom ak sa obžalovaný domnieval, že neúčelnosť či dokonca nadbytočnosť uloženia trestu by mala byť dôvodom, ide o nesprávnu úvahu, ktorá navyše nenapĺňa žiaden z dôvodov, pre ktorý by súd mohol trestné stíhanie zastaviť.

Nekritický postoj k svojmu konaniu obžalovaný prejavil aj v tom, že žiadal o upustenie od potrestania, pričom práve naopak, potrestanie v tomto prípade, je viac než žiaduce. Nutné je tiež podotknúť, že obžalovanému bol uložený trest v polovici trestnej sadzby, a teda nebol vyčerpaný ani celý rozsah trestnej sadzby, hoci ide o špeciálneho recidivistu k predmetnému trestnému činu.

Rovnako v predmetnej veci nevidel odvolací súd ani dôvod na spojenie veci s konaním, v ktorom je obžalovaný trestne stíhaný pre zločin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona a prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, ktorých skutkov sa mal obžalovaný dopustiť dňa 22.09.2024 (v krátkom čase po spáchaní skutku, pre ktorý je stíhaný v tejto trestnej veci). Podstatou spojenia vecí, a teda vedenia spoločného konania a uloženia spoločného trestu (prevažne v prípade pokračovacieho trestného činu) je zefektívnenie trestného konania resp. zefektívnenie stíhania a odsúdenia páchatel'a pre trestné činy, ktoré vzájomne súvisia v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku s jednotiacim zámerom páchatel'a spáchať uvedený trestný čin. V trestnej veci, v ktorej je obžalovaný stíhaný spáchal druhovo odlišnú trestnú činnosť, pričom už len vzhľadom na trestné činy, ktorých sa svojim konaním dopustil možno mať pochybnosť o efektívnosti konania, kedy navyše, v zmysle zachovania zásady prezumpcie neviny nemožno už dopredu vysloviť záver, že v uvedenej trestnej veci bude obžalovaný odsúdený.

Možno preto uzavrieť, že okresným súdom uložený trest je nielen zákonný, ale je aj primeraný, od ktorého možno dôvodne očakávať, že splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie. Zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou.

Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, pričom predchádzajúce či už podmienené alebo nepodmienečné odsúdenia u obžalovaného neprivedili žiadnu zmenu pokiaľ ide o jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Napokon, za správny považuje odvolací súd aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 2 roky, a to s ohľadom na charakter spáchaného skutku, kedy opakovane viedol motorové vozidlo počas uloženého trestu zákazu činnosti, a vzhľadom na trestnú minulosť sa obžalovaný javí ako nebezpečný jedinec pre ostatných účastníkov cestnej premávky.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.